

تکان دادن نوزاد (سندروم کودک لرزان) برای ساکت کردن او «سوء رفتاری» توصیف شده که می‌تواند به بهای جان نوزاد تمام شود. سندرم کودک لرزان معمولاً زمانی اتفاق می‌افتد که والدین یا سایر مراقبان کودک را از عصبانیت یا ناامیدی نوزاد را به شدت تکان می‌دهند، اغلب به این دلیل که کودک گریه خود را متوقف نمی‌کند. نوزادان دارای ماهیچه‌های گردن بسیار ضعیفی هستند که نمی‌توانند به طور کامل سرهای نسبتاً بزرگ خود را تحمل کنند. تکان شدید باعث می‌شود سر کودک به شدت به جلو و عقب حرکت کند و در نتیجه آسیب مغزی جدی و گاه کشنده ایجاد کند. این مقاله که مطالعه آن برای پدر و مادران نوزادان الزامی می‌باشد، در بخش **کودکان بهترین آزمایشگاه تهران** تهیه شده است.

تکان دادن نوزاد می‌تواند باعث ایجاد موارد زیر شود:

هماتوم ساب دورال، که مجموعه‌ای از خون بین سطح مغز و سخت شامه است. این اتفاق زمانی رخ می‌دهد که سیاهرگ‌هایی که از مغز به لایه سخت شامه متصل می‌شوند، فراتر از قابلیت ارتجاعی خود کشیده می‌شوند و باعث خونریزی می‌شود.

خونریزی زیر عنكبوتیه، که خونریزی بین عنكبوتیه و مغز (غشای عنكبوتیه شبکه‌ای اطراف مغز که از مایع نخاعی پر شده است)

ضربه مستقیم به مغز که در اثر برخورد مغز با سطوح داخلی جمجمه ایجاد می‌شود. بریده شدن یا شکستن شاخه‌های سلول عصبی در ساختارهای عمیق‌تر مغز ناشی از حرکت خشونت‌آمیز به مغز. آسیب غیر قابل برگشت به مغز ناشی از کمبود اکسیژن در صورت قطع تنفس کودک در حین لرزش.

آسیب بیشتر به سلول‌های مغز زمانی رخ می‌دهد که سلول‌های عصبی آسیب دیده مواد شیمیایی آزاد می‌کنند که به کمبود اکسیژن در مغز می‌افزاید.

آسیب‌های گفته شده حتی اگر به مرگ نوزاد منجر نشود آثار قابل توجهی روی توانایی‌های بصری، حرکتی و تفکری او می‌گذارد و موجب اختلال رفتاری و کلامی او خواهد شد. آمارها نشان می‌دهند که احتمال مرگ نوزاد بر اثر این تکان‌های شدید ۱۰ درصد و احتمال آسیب دیدن او تا ۷۵ درصد است.

سایر آسیب‌های مرتبط با این سوء رفتار عبارتند از:

- خونریزی‌های شبکیه چشم
- شکستگی‌های جمجمه ناشی از ضربه، زمانی که کودک روی یک سطح سخت یا نرم پرتاب می‌شود.

- شکستگی استخوان های دیگر، از جمله دنده ها، استخوان کتف و اندام ها؛ کبودی در صورت، سر و کل بدن.

این سندرم عمدتاً در کودکان زیر دو سال دیده می شود و میانگین سنی قربانیان بین سه تا هشت ماه است. با این حال، کودکان تا پنج سال هم قربانی این آزار بوده اند. عامل آزار اغلب پدر، مادر و پرستار است. والدینی که به دلیل شرایط محیطی، اجتماعی، بیولوژیکی یا مالی استرس را تجربه می کنند، ممکن است بیشتر مستعد رفتارهای تکانشی و خشونت آمیز باشند. کسانی که با خشونت خانگی و/یا سوء مصرف مواد مخدر درگیر هستند ممکن است در معرض خطر بیشتری برای ایجاد این سوء استفاده باشند.

علائم و نشانه های سندروم کودک لرزان عبارتند از:

اغلب هیچ شواهد خارجی آشکاری از آسیب یا نشانه فیزیکی خشونت وجود ندارد که منجر به تشخیص این سندرم شود. مراقبان و حتی پزشکانی که از اتفاقی که برای نوزاد افتاده آگاه نیستند، ممکن است آسیبهایی را که عمدتاً داخلی هستند، تشخیص ندهند، و ناراحتی کودک را به دلیل زمینه ای مانند ویروس نسبت می دهند. علائم این بیماری متفاوت است و در اثر تورم عمومی مغز ایجاد می شود. علائم ممکن است بلافاصله پس از تکان دادن ظاهر شوند و معمولاً در عرض ۶-۴ ساعت به اوج خود می رسند. علائم و نشانه های زیر ممکن است نشان دهنده سندرم کودک تکان باشد:

- تغییر سطح هوشیاری
- خواب آلودگی همراه با تحریک پذیری
- کما
- تشنج
- مردمک های گشاد شده که به نور پاسخ نمی دهند
- کاهش اشتها
- استفراغ
- حالتی که در آن سر به عقب خم شده و به پشت قوس دارد
- مشکلات تنفسی
- تنفس غیر طبیعی آهسته و کم عمق
- ایست قلبی
- مرگ

یافته های فیزیکی در معاینه پزشکی:

- خونریزی های شبکیه
- خونریزی مغزی
- پارگی
- کوفتگی
- ضربه مغزی
- کبودی در صورت، پوست سر، بازوها، شکم یا پشت
- تورم بافت نرم که ممکن است نشان دهنده شکستگی جمجمه یا سایر استخوان ها باشد
- صدمات شکمی
- صدمات قفسه سینه
- فشار خون پایین غیر طبیعی

به طور معمول، نوزادان زنده مانده با این سندرم ممکن است هر یک از ناتوانی های زیر را داشته باشند:

- فلج مغزی
- فلج اندامها
- از دست دادن بینایی
- عقب ماندگی ذهنی
- صرع
- تشنج

صدها کودک هر ساله قربانی این سندرم هستند. اغلب این سوء رفتار در ماه های دوم تا چهارم زندگی نوزاد و از سوی بزرگسالان خانواده وی یا پرستار کودک صورت می گیرد. طبق آمار سال ۲۰۱۷ در فرانسه هر نوزاد قربانی دست کم ۱۰ بار تکان خوردن را تجربه کرده است. تعداد قربانیان پسر بیشتر است. نظام قضایی فرانسه سندروم تکان دادن بچه را جرم می داند و ارتکاب آن می تواند دستکم ۳ سال زندان را به دنبال داشته باشد.

بزرگسالانی که صبر خود را در برابر یک نوزاد از دست می دهند باید طلب کمک کنند و نباید از اینکه درباره نگرانی و نقطه ضعف خود با دیگران حرف می زنند ابایی داشته باشند.

متخصصان می گویند اگر صبحانی هستید بهتر است نوزاد خود را روی کمر بخوابانید و اتاق را ترک کنید. این کار هیچ خطری برای او نخواهد داشت در حالیکه خشم شما می تواند آسیب های جبران ناپذیری روی مغز نوزاد دلبدتان داشته باشد.

منابع:

[/https://www.aans.org](https://www.aans.org)

[/https://www.mayoclinic.org](https://www.mayoclinic.org)

[https://fa.wikipedia.org/wiki/%D9%87%D9%85%D8%A7%D8%AA%D9%88%D9%85%D8%B3%D8%A7%D8%A8%E2%80%8C%D8%AF%D9%88%D8%B1%D8%A7%D9%](https://fa.wikipedia.org/wiki/%D9%87%D9%85%D8%A7%D8%AA%D9%88%D9%85%D8%B3%D8%A7%D8%A8%E2%80%8C%D8%AF%D9%88%D8%B1%D8%A7%D9%84)

۸۴

<https://www.healthline.com/health/convulsions>

آزمایشگاه پاتوبیولوژی